

GEBED

God, barmhartige Vader, U hebt uw dienaar bisschop Alvaro de genade verleend om een voorbeeldige herder te zijn in dienst van de Kerk en een trouwe zoon en opvolger van de heilige Jozefmaría, stichter van het Opus Dei. Geef dat ook ik trouw beantwoord aan de eisen van mijn roeping als christen en dat ik van alle ogenblikken en omstandigheden van mijn leven gebruik weet te maken om U te beminnen en het Koninkrijk van Jezus Christus te dienen. Gewaardig U uw dienaar Alvaro te verheerlijken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees gegroet,
Eer aan de Vader.

In overeenstemming met de decreten van paus Urbanus VIII verklaren wij dat dit gebed niet beoogt vooruit te lopen op de uitspraak van het kerkelijk gezag. Het gebed is ook niet bestemd voor gebruik tijdens openbare erediensten. Degenen die een gunst hebben verkregen op voorspraak van de Eerbiedwaardige Dienaar van God, worden verzocht dit door te geven aan het Bureau voor Heiligverklaringen, Jan Luijkenstraat 52 – 1071 CS Amsterdam.

Met kerkelijke goedkeuring

Dit Informatiebulletin wordt gratis verspreid.

Wie aan de verspreiding ervan zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op: ING 37 40 023, ten name van Hulpfonds Bureau heiligverklaringen - Opus Dei, Amsterdam.

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit Informatiebulletin te ontvangen.

Imprimatur:
Mgr. Javier Echevarría,
prelaat van het Opus Dei

Prelatuur van het Opus Dei
Informatiebulletin Álvaro
del Portillo
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info@opusdei.nl

ISSN: 1567-5556

Grafische vormgeving: MCM
S.r.l. - Florence
Maquette: Daniele Rettori

Álvaro del Portillo

Don Álvaro Eerbiedwaardig
verklaard

Decreet over de deugden

Verkregen gunsten

Informatiebulletin nr. 5
Januari 2013

3 VAN DE REDACTIE

4 DECREET OVER DE DEUGDEN

9 GUNSTEN VAN DON ÁLVARO

Mgr. Álvaro del Portillo werd op 11 maart 1914 geboren in Madrid.

Hij promoveerde als civiel ingenieur en later werd hij ook doctor in de geschiedenis en in het kerkelijk recht. In 1935 vroeg hij toegelaten te worden tot het Opus Dei. Al snel was hij de naaste medewerker van de heilige Jozefmaria. Op 25 juni 1944 ontving hij de priesterwijding en vanaf dat moment zette hij zich onbaatzuchtig in bij de uitoefening van zijn priesterschap.

In 1946 verhuisde hij naar Rome. Zijn dienst aan de Kerk blijkt ook uit de toewijding waarmee hij de taken vervulde die de Heilige Stoel hem toevertrouwde. Na het overlijden van de heilige Jozefmaria werd hij op 15 september 1975 gekozen tot zijn opvolger in het bestuur van het Opus Dei. Als het Opus Dei op 28 november 1982 een persoonlijke prelaturus wordt, benoemt de zalige paus Johannes Paulus II hem tot prelaat van het Opus Dei en op 6 januari 1991 ontvangt hij de bisschopswijding van de paus. De werkzaamheden van de eerbiedwaardige dienaar van God in het bestuur van het Opus Dei kenmerkten zich door trouw aan de geest van de stichter en diens boodschap, en door de inzet om de apostolische werkzaamheden van de prelaturus in dienst van de Kerk uit te breiden.

In de vroege morgen van 23 maart 1994, enkele uren na zijn thuiskomst van een pilgrimsreis naar het Heilig Land, riep de Heer zijn goede en trouwe dienaar tot zich. Nog dezelfde dag kwam de zalige Johannes Paulus II bij zijn stoffelijk overschot bidden, dat thans rust in de crypte van de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede, in Rome.

Op 28 juni tekende de heilige Vader Benedictus XVI het decreet waarin bevestigd wordt dat de eerbiedwaardige Álvaro del Portillo de christelijke deugden heldhaftig heeft beoefend.

VAN DE REDACTIE

Op 28 juni 2012 bevestigde paus Benedictus XVI plechtig dat Álvaro del Portillo, bisschop, prelaat van de prelaturus van het Heilig Kruis en Opus Dei, op heldhaftige wijze de goddelijke deugden geloof, hoop en liefde, zowel jegens God als de naaste heeft beoefend, alsook de kardinale deugden voorzichtigheid, rechtvaardigheid, matigheid en sterkte, en de overige deugden.

In een brief aan de gelovigen van de Prelaturus deelde Mgr. Javier Echevarría dit besluit van de heilige Vader mee. Hij legde uit dat aan Mgr. Álvaro del Portillo officieel de titel 'eerbiedwaardig' is toegekend, maar dat hij nog niet openbaar vereerd kan worden. Deze pauselijke verklaring maakt de weg vrij voor de volgende fase in het proces van zaligverklaring, waarin het wonderdadige karakter van een genezing die aan zijn voorspraak wordt toegeschreven, bestudeerd wordt.

Mgr. Echevarría eindigt zijn brief met een verzoek: 'Als jullie je hart in dankbaarheid tot Onze Lieve Heer en tot Maria richten, maak dan het voornemen om don Álvaro na te volgen in zijn niet aflatende trouw aan de Kerk, de Paus, het Werk en onze Vader.' Deze pauselijke bevestiging kan ook een stimulans zijn om te groeien in de privédevotie tot de eerbiedwaardige dienaar van God, Álvaro del Portillo. Als voorspreker kan hij voor ons de genade verkrijgen om trouw te beantwoorden aan de eisen van onze roeping als christen, door alle ogenblikken en omstandigheden van ons leven om te vormen tot een gelegenheid om God te beminnen en de Kerk te dienen. ▲

- Londen, 1959, met de heilige Jozefmaria en de architect Jesús Álvarez Gazapo.
- Met de zalige Johannes Paulus II en Mgr. Javier Echevarría, 7 januari 1983.
- Kenia, 5 april 1989.

CONGREGATIE VOOR HEILIGVERKLARINGEN

VICARIAAT VAN ROME
EN PERSONELE PRELATUUR VAN HET HEILIG KRUIS EN OPUS DEI

ZALIGVERKLARING en HEILIGVERKLARING
VAN DE DIENAAR GODS

ÁLVARO DEL PORTILLO Y DIEZ DE SOLLANO
TITULAIR BISSCHOP VAN VITA

PRELAAT VAN DE PERSONELE PRELATUUR VAN HET HEILIG KRUIS
EN OPUS DEI

(1914 - 1994)

DECREET OVER DE DEUGDEN

Vir fidelis multum laudabitur (Spr. 28, 20). Deze woorden uit de Heilige Schrift geven de meest kenmerkende deugd van bisschop Álvaro del Portillo weer: trouw. Onbetwistbare trouw, bovenal aan God, bij het onmiddellijk en onbaatzuchtig uitvoeren van Zijn wil; trouw aan de Kerk en aan de paus; trouw aan het priesterschap; trouw aan zijn christelijke roeping, op ieder moment en in elke omstandigheid van het leven.

“Trouw in de tijd is de naam van de liefde”, heeft paus Benedictus XVI gezegd (*Homilie* in Fatima, 12-05-2010). De Dienaar Gods is een voorbeeld geweest van naastenliefde en trouw jegens alle christenen. Op voorbeeldige wijze belichaamde hij, volledig, totaal, zonder enige terughoudendheid en zonder ook maar een moment te verzaken, de geest van het Opus Dei, dat christenen oproept tot het vinden van de volheid van de liefde tot God en de naaste in onze gewone dagelijkse taken.

“Het werk heiligen, zichzelf heiligen in het werk, anderen heiligen door het werk”: dit is wel de meest nauwkeurige beschrijving van de bijzonder intensieve activiteiten die de Dienaar Gods ontplooidde, eerst als ingenieur, later bij zijn werk als priester en uiteindelijk als bisschop. Bij alles wat hij op zich nam zette hij zich volledig in, overtuigd dat iedere taak een instrument vormde waarmee hij kon bijdragen aan de heilzame missie van de Kerk.

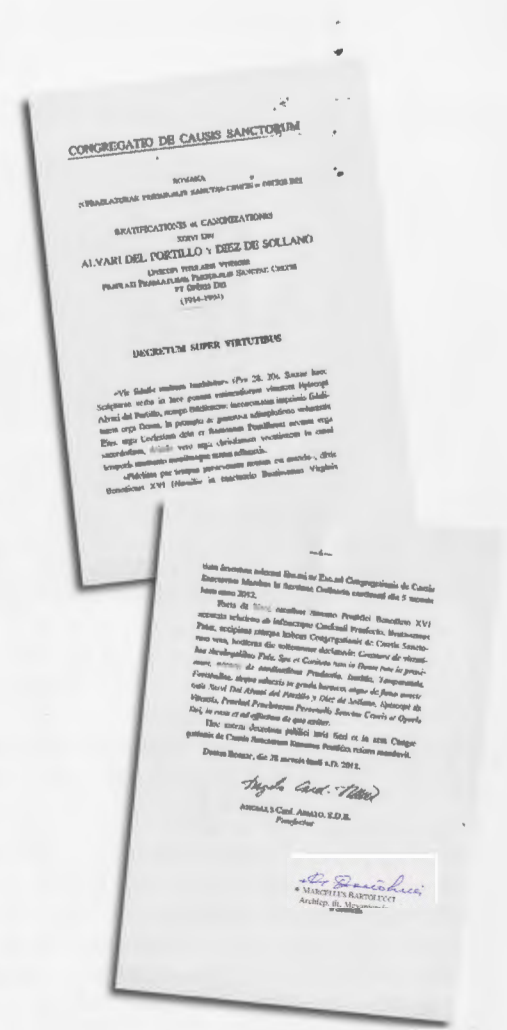
De Dienaar Gods werd op 11 maart 1914 geboren in Madrid, als derde van acht kinderen in een christelijk gezin. Hij was gepromoveerd in de civiele techniek, in de geschiedenis en in het kerkelijk recht. In 1935, toen hij 21 jaar oud was, vroeg hij om toegelaten te worden tot het Opus Dei. Al snel was hij de naaste medewerker van de heilige Jozefmaria. Op 25 juni 1944 werd hij tot priester gewijd en vanaf dat moment

wijdde hij zich onbaatzuchtig aan de uitoefening van zijn priesterschap. Op dezelfde dag van zijn priesterwijding werd hij door de Stichter tot biechtvader gekozen. In 1946 vestigde hij zich in Rome om de heilige Jozefmaria bij te staan bij het bestuur en de verbreiding van het Opus Dei. Hij was algemeen secretaris (1939-1946 en 1956-1975), regionaal consiliarius in Italië (1948-1951), procureur-generaal (1946-1956) en rector van het Romeinse College van het Heilig Kruis (1948-1954).

Ook de Heilige Stoel vertrouwde hem een groot aantal taken toe: tijdens het Tweede Vaticaans Oecumenisch Concilie was hij secretaris van de Commissie *De disciplina cleri et populi christiani*, die verantwoordelijk was voor het *Decreet Presbyterorum Ordinis*, en peritus van de commissies *De Episcopis et diocesum regimine* en *De religiosis*. Verder was hij consultor van de Heilige Congregatie van het Concilie, censor van de Hoogste Congregatie van het Heilig Officie en consultor van de Pauselijke Commissie voor de Herziening van het Kerkelijk Wetboek. Ook was hij rechter bij het tribunaal van de Congregatie voor de Geloofsleer en consultor van diezelfde Congregatie. Tevens was hij secretaris van de Commissie voor Seculiere Instututen bij de Heilige Congregatie voor de Religieuzen, consultor van de Congregatie van de Clerus, consultor van de Pauselijke Raad voor Sociale Communicatie en consultor van de Congregatie voor Heiligverklaringen.

Op 15 september 1975 werd hij gekozen als eerste opvolger van de heilige Jozefmaria aan het hoofd van het Opus Dei. De essentie van zijn beleid was dat hij het onderricht van de Stichter blijvend in praktijk wilde brengen. Hij stelde alles in het werk om een speciaal door de heilige Jozefmaria voorbereid doel te bereiken: een kerkelijke structuur die paste bij het stichtingscharisma van het Opus Dei.

• Foto's van de eerste en laatste pagina van het Decreet van de Congregatie voor Heiligverklaringen over de heldhaftige deugden van don Álvaro.

Dit werd werkelijkheid op 28 november 1982, toen de zalige Johannes Paulus II het Opus Dei als personele prelatuur oprichtte en Álvaro del Portillo tot prelaat benoemde. Op 6 januari 1991 werd hij door de paus tot bisschop gewijd. In de vroege ochtend van 23 maart 1994, slechts enkele uren na zijn thuiskomst van een pelgrimsreis naar het Heilig Land, riep de Heer hem tot Zich. Diezelfde dag ging de zalige Johannes Paulus II bidden bij het lichaam van de Dienaar Gods. Na in stilte gebeden te hebben hief hij het Salve Regina aan.

De werkzaamheden van Álvaro del Portillo in het bestuur van het Opus Dei kenmerkten zich ook door zijn pastorale ijver, gericht op de uitbreiding van de apostolische activiteiten van de gelovigen van de prelatuur ten dienste van de Kerk. Gedurende de 19 jaar waarin hij het Werk geleid heeft, zijn in 20 landen blijvende apostolaatsactiviteiten opgezet.

Blijk van zijn zorg voor de mensen zijn de vele reizen die hij maakte naar de landen waar het Opus Dei aanwezig was, met als doel de gelovigen van de prelatuur en vele andere christenen uit alle lagen van de bevolking te sterken in hun geestelijk leven en bij hun apostolaat. Bij het verder ontwikkelen van dit elan tot evangelisatie zorgde hij er altijd voor dat de apostolische activiteiten van de prelatuur gerealiseerd werden in dienst van de verschillende bisdommen. Aan het belang dat hij hechtte aan leerstellige vorming van priesters is de oprichting van de Pauselijke Universiteit van het Heilig Kruis in Rome te danken, waarvoor de heilige Jozefmaria de eerste aanzet gegeven had. Álvaro del Portillo heeft bijzondere werken gepubliceerd over juridische, theologische en spirituele onderwerpen, waaronder: *Fieles y laicos en la Iglesia* (Gelovigen en leken in

- 1. Don Álvaro met zijn ouders, broers en zussen, in 1921.
- 2. In 1937.
- 3. Met de heilige Jozefmaria, tijdens catechese-bijeenkomsten in Spanje, nov. 1972.
- 4. Tijdens een homilie, 26 juni 1991.

de Kerk), *Consagración y misión del sacerdote* (Toewijding en missie van de priester), *Una vida para Dios. Reflexiones en torno a la figura de Josemaría Escrivá de Balaguer* (Een leven voor God, bespiegelingen rondom de persoon Jozefmaria Escrivá de Balaguer) en *Entrevista sobre el fundador del Opus Dei* (Vraaggesprek over de Stichter van het Opus Dei). De toewijding van de Dienaar Gods bij het vervullen van zijn taken kwam voort uit een diepgaand bewustzijn van zijn goddelijk kindschap. Hierdoor zocht hij naar vereenzelviging met Christus en gaf zich vol ver-

trouwen over aan de wil van de Vader, vol liefde voor de Heilige Geest, voortdurend in gebed verzonken, gesterkt door de Eucharistie en door een liefdevolle devotie tot de Heilige Maagd Maria.

Hij gaf blijk van heldhaftigheid door de manier waarop hij omging met ziektes –waarin hij het kruis van Christus zag–, gedurende zijn verblijf in de gevangenis tijdens de godsdienstvervolging in Spanje (1936-1939) en tijdens de aanvallen die hij te verduren kreeg wegens zijn trouw aan de Kerk. Hij was een intens goed en hartelijk man, die gemoedsrust en vrede wist over te brengen. Niemand herinnert zich een minder vriendelijk gebaar van zijn kant, de geringste blijk van ergernis bij tegenslag, een woord van kritiek of protest als er een probleem was. Van de Heer had hij geleerd te vergeven en te bidden voor zijn vervolgers, en als priester klaar te staan voor iedereen, met open armen, een vriendelijke glimlach en christelijk begrip. Zijn liefde voor

de Kerk bleek uit zijn diepe verbondenheid met de paus en de bisschoppen: hij was een zeer trouwe zoon van de paus, volledig toegewijd aan diens persoon en onderricht. Zijn intense zorg voor de gelovigen van het Opus Dei, zijn nederigheid, zijn wijsheid en moed, zijn vreugde en eenvoud, zijn onbaatzuchtigheid en zijn vurige verlangen om zielen naar Christus te leiden –dat tot uiting komt in zijn bisschoppelijke wapenspreuk *Regnare Christum volumus!*– zijn aspecten die samen het beeld van een herder geven.

De faam van heiligheid van de Dienaar Gods, reeds ruim verspreid tijdens zijn leven, heeft zich wereldwijd verbreid na zijn dood.

Over het leven, deugden en de faam van heiligheid van de Dienaar Gods zijn tussen 2004 en 2008 twee afzonderlijke procedures gevoerd, bij de rechtbank van het Vicariaat van Rome en bij de rechtbank van de prelatuur van het Opus Dei, en hebben 8 processen van getuigenverhoren plaats-

gevonden in bisdommen in Europa, Noord-Amerika, Zuid-Amerika en Australië. Het Congres van Theologische Consultoren heeft op 10 februari 2012 unaniem positief gereageerd op de vraag inzake de heldhaftige beoefening van de deugden en de faam van heiligheid van de Dienaar Gods. Op dezelfde wijze hebben Hunne Eminenties en Hunne Excellenties de leden van de Congregatie voor Heiligverklaringen zich uitgesproken, tijdens een gewone vergadering op 5 juni 2012, voorgezeten door mij, kardinaal Angelo Amato, met als rapporteur Zijne Eminentie kardinaal Antonio Cañizares Llovera.

Na van ondergetekende kardinaalprefect een nauwkeurig overzicht van het hierboven uiteengezette ontvangen te hebben, heeft Paus Benedictus XVI het oordeel van de Congre-

- Met kardinaal Jozef Ratzinger (1987).
- Tijdens zijn tweede pastorale reis naar Canada (1988).

gatie voor Heiligverklaringen aanvaard en bekrachtigd en heden plechtig verklaard: In deze zaak en in dit verband staat vast dat de Dienaar Gods *Álvaro del Portillo y Diez de Sollano, titulair bisschop van Vita, prelaat van de personele prelatur van het Heilig Kruis en Opus Dei, de goddelijke deugden geloof, hoop en liefde, zowel jegens God als de naaste, als ook de kardinale deugden voorzichtigheid, rechtvaardigheid, matigheid en sterkte, en de overige deugden, op heldhaftige wijze heeft beoefend, en eveneens staat zijn faam van heiligheid vast.*

De heilige Vader heeft bepaald dat dit besluit openbaar gemaakt dient te worden en opgenomen moet worden in de Akten van de Congregatie voor Heiligverklaringen. Gegeven te Rome op 28 juni 2012. ▲

ANGELUS Card. AMATO, S.D.B.
Prefect

L + S.

MARCELLUS BARTOLUCCI
Titulair aartsbisschop van Bevagna
Secretaris

G UNSTEN VAN DON ÁLVARO

Mijn zoon is beter geworden

In januari 2007 bezocht ik de centrale zetel van het Opus Dei omdat ik gebeden zocht voor mijn zieke zoon. Ik kreeg bidprentjes met het gebed voor privédevotie tot don Álvaro, en vandaag bereidt mijn zoon zich voor om een verjaardag te vieren "die hij niet had moeten bereiken". Ik weet niet of de artsen willen getuigen van het gebeurde, maar ik denk dat het feit dat mijn zoon leeft en gezond is absoluut een wonder is, en dit schrijf ik toe aan don Álvaro. Met enorme dankbaarheid,

L H (e-mail, 12 oktober 2011)

Financiële problemen

Een paar maanden geleden zat ik in de problemen vanwege een erfenis. Onmiddellijk richtte ik me tot don Álvaro, aangezien ik hem zeer vereer. Een paar jaar geleden namelijk was mijn oudste dochter ziek geworden, en toen het op een gegeven moment heel slecht met haar ging, richtte ik me tot don Álvaro. Dankzij zijn voorspraak heeft zich toen bij mijn dochter een wonder voltrokken. Gezien de moeilijkheden waarin ik nu verkeerde beloof-

de ik don Álvaro dat, als het deel van de erfenis verkocht zou worden, ik een donatie zou doen voor zijn heiligverklaring, en inderdaad: al binnen een maand slaagden we erin het te verkopen. Daarom wil ik, zoals ik beloofd heb, de helft van wat men mij betaald heeft schenken, aangezien dit mogelijk is geweest dankzij zijn hulp.

Ik zou graag willen dat dit gepubliceerd wordt in het bulletin van het Bureau voor Heiligverklaringen, en ik zou dit bulletin voortaan graag willen ontvangen.

J. G. (Spanje)

Een appartement met de kerk om de hoek

Ik had mijn woning verkocht en moest zo snel mogelijk een nieuw appartement vinden. Ik stelde zoveel eisen dat ik wist dat het moeilijk zou worden, maar toen besloot ik don Álvaro om voorspraak te vragen (...).

Waar ik eerst woonde was het niet gemakkelijk voor me dagelijks de Eucharistie bij te wonen, en hoe graag ik het ook wilde, het lukte me niet deze diepe wens in vervulling te laten gaan. Daarom bevatte mijn verzoek aan don Álvaro iedere dag deze zin: "alstublieft don Álvaro, denkt u eraan: een appartement mét kerk".

Ik bekeek veel appartementen, maar ik vond maar niet wat ik zocht. Op een dag was ik op bezoek bij een vriendin die ik al kende sinds mijn schooltijd, en toen hoorden we dat er in haar gebouw een appartement te koop stond. Die dag was ik zelfs niet eens op zoek! Het kwam gewoon onverwacht op mijn weg, en voldeed aan veel meer eisen dan ik had durven hopen. En de kerk? Die was om de hoek! Ik kon het niet geloven. Ik hoefde niet eens een paar blokken te lopen.

Voor veel mensen zal dit niets te betekenen hebben, maar ik ben er zeker van dat dit is gebeurd op voorspraak van don Álvaro. Dankzij hem was ik die zondag mijn vriendin gaan

opzoeken, hij had ervoor gezorgd dat het appartement nog niet verkocht was; het stond al acht maanden leeg en was nog helemaal nieuw. Dit had ik nooit verwacht.

Het bleek echter niet zo eenvoudig de eigenares te overtuigen; ze kon maar niet beslissen het appartement te verkopen, maar met veel gebed en geduld slaagde ik erin. Ik kreeg niet alleen de kerk erbij, maar ook mijn vriendin als buurvrouw zodat ik mijn oude buurvrouwen, mijn gebedsgroep en mijn apostolaat met hen niet zo hoefde te missen. En hier zien we wel hoe het gaat...

Ik ben God en don Álvaro dankbaar, want dit was alweer een blijk van hun hulp. Ik heb don Álvaro beloofd deze gunst openbaar te maken en daaraan houd ik me heel graag en vol dankbaarheid.

Wend je tot hem, hij luistert altijd naar je, hadden ze me gezegd. En dat is gebleken. Zonder schroom zal ik hem blijven vertellen over mijn plannen en hem vragen, als dat de wil van de Heer is, mij altijd een handje te helpen.

S. S. A. (Colombia)

Moeilijke momenten

Vorig jaar kregen mijn schoonouders het bulletin over Álvaro del Portillo weer in de bus. Wij zaten financieel in grote moeilijkheden, hadden al jaren geen vast werk, en vier kinderen te onderhouden.

Ik las het bulletin en bad voor mijn man en de hele familie tot don Álvaro. Zonder dat mijn man dit wist stelde ik, samen met mijn oudste dochter, zijn cv op en stuurde dit naar het bedrijf. Tot onze verbazing werd hij de volgende dag aangenomen!

Ook bad ik voor de gezondheid van mijn oudste dochter. Bij de onderzoeken en analyses bleek alles in orde, ondanks het feit dat ik het tegendeel verwacht had.

Dat hij ons uitgezocht heeft om op het moeilijkste moment van ons leven bij ons te zijn is een groot wonder. En helemaal wat betreft het werk van mijn man en de gezondheid van mijn dochter. Dank u wel, don Álvaro del Portillo.

C.G. (Paraguay)

Ik heb mijn gezichtsvermogen behouden

Twaalf jaar geleden kreeg ik last van neovascularisatie, waarbij nieuwe broze bloedvaatjes, die snel openspringen, vanuit het vaatvlies onder het netvlies van mijn rechteroog groeiden. Ik werd hiervoor behandeld volgens de toen bestaande methodes, namelijk door de bloedvaatjes in het aangetaste gebied (rondom de macula) met laser dicht te schroeien. Als gevolg hiervan verloor ik een groot deel van het centrale gezichtsvermogen van dat oog.

Een paar maanden later kwam de aandoening weer terug, en toen werd ik behandeld met "fotodynamische therapie", die zich toen nog in de experimentele fase bevond. Aangezien de aandoening bleef terugkomen waren nieuwe behandelingen nodig, uiteindelijk met intravitale injecties, waarbij een geneesmiddel in de oogbol wordt geïnjecteerd. Hierbij verloor ik iedere keer meer gezichtsvermogen, en momenteel zie ik met dat oog iets minder dan 15-20%.

Afgelopen 2 april, het was zaterdag, zag ik voor mijn linkeroog, het goede oog, een lichte grijze schaduw. De maandag erop ging ik naar mijn oogarts, die vaststelde dat er een netwerk van nieuwe bloedvaatjes was gegroeid rondom de macula, dat zich uitstrekte over een groot deel van het linker onderkwadrant van mijn gezichtsveld. De schaduw was inmiddels aanmerkelijk donkerder geworden. Die week kon ik niet terecht op de operatiezaal, en ze maakte een afspraak voor de dinsdag erop, de 12e. Op maandag de 11e had de vlek zich uitgebreid over het gehele kwadrant en was niet meer doorzichtig.

En zo besloot ik, gezien de razendsnelle ontwikkeling van de aandoening en de ervaring met mijn rechteroog, me te trainen en me voor te bereiden zodat ik me zo goed mogelijk zou kunnen redden met het resterende gezichtsvermogen van mijn rechteroog, zolang ik dit nog had, en ik legde in Gods handen of Hij wilde dat ik Hem diende zonder te kunnen zien, of bijna zonder te kunnen zien. Van een vriend kreeg ik een bidprentje van don Álvaro, met een relikwie van zijn kleding, en vanaf dat moment begonnen mijn

vrouw en ik non-stop een novene te bidden om te vragen om zijn voorspraak opdat – indien God dit wilde – ik een beetje van mijn gezichtsvermogen in mijn linkeroog mocht behouden, of het snelle ziekteproces vertraagd mocht worden.

Op de 12e kreeg ik de intravitale injectie, en vanaf de volgende dag begon ik een duidelijke verbetering waar te nemen want, ook al was het beeld in het aangetaste deel van mijn gezichtsveld nog wat vervormd, de vlek was verdwenen.

Na tien dagen, het moment waarop het medicijn zijn maximale werking had bereikt, moest ik op controle komen en zou er een afspraak gemaakt worden voor een tweede injectie (de behandeling bestaat uit minimaal drie injecties). Mijn oogarts kon objectief vaststellen dat, ook al was het netvlies nog wat vervormd, de bloeding verdwenen was, waardoor zij besloot nog eens tien dagen te wachten alvorens ze zou beslissen of een tweede injectie nodig was.

Een paar dagen later had ik mijn gezichtsvermogen weer helemaal terug, net als voor het incident.

Bij de tweede controle was mijn oogarts aangezien verrast aangezien het netvlies helemaal glad was, zonder dat de broze bloedvaatjes littekens hadden achtergelaten, en was mijn gezichtsvermogen verbeterd vergeleken met de eerdere situatie. Ze besloot af te zien van verdere behandeling en maakte een controleafspraak voor over een maand.

Mijn ervaring met mijn rechteroog is dat bij zo'n netwerk van bloedvaatjes minstens drie injecties nodig zijn om de lekkages van vocht en bloed te stoppen, dat mijn gezichtsvermogen nooit volledig hersteld is en dat mijn gezichtsscherpte aanzienlijk afneemt.

Kortom, een aandoening die zich enorm agressief manifesteerde bleek na slechts één injectie helemaal te zijn verdwenen, mijn netvlies is weer glad, er is geen opening meer tussen het netvlies en het vaatvlies, en ik heb mijn gezichtsvermogen voor 100% terug. Mijn gezichtsscherpte is zelfs verbeterd ten opzichte van de vroegere situatie: van 0,8 is deze naar 1,0 gegaan. Ik dank God voortdurend, want ik ben ervan overtuigd dat Hij, dankzij de

voorspraak van don Álvaro en gebruikmakend van de medische wetenschap, mij veel meer gegeven heeft dan ik redelijkerwijze had kunnen verwachten. Mijn vrouw en ik zullen God via don Álvaro blijven vragen of hij deze verbetering wil bestendigen, waarbij we ons volledig in handen van God leggen, opdat Hij beslist wat er zal gebeuren met mijn ogen.

Er zijn vijf maanden voorbijgegaan sinds ik voorgaande alinea's geschreven heb. De situatie in mijn beide ogen is stabiel en het gezichtsvermogen van mijn linkeroog is heel goed.

P. C. J. (Spanje)

Ze vond werk

Ik wil u deelgenoot maken van onze vreugde en dankbaarheid wegens een gunst die wij onlangs ontvangen hebben (op 5 december 2011, midden in de novene van de Onbevleete Ontvangenis), dankzij de voorspraak van bisschop Álvaro del Portillo, prelaat van het Opus Dei.

Meer dan een jaar geleden verloor mijn dochter M.C., moeder van zes kinderen, haar baan als boekhoudster wegens faillissement van het bedrijf. Hierdoor kwam ze in ernstige financiële moeilijkheden, en ze had geen perspectief op nieuw werk. Door de hypotheek op het huis en de hoge kosten die een groot gezin als het hare met zich meebrengt werd haar leven financieel gezien heel moeilijk, ondanks de inspanningen van mijn schoonzoon die om wat bij te verdienen naast zijn werk overdag ook nog als nachtwaker ging werken. Toch bewaarden ze altijd hun gemoedsrust en hun volledige vertrouwen in God.

Ook onze kleine ondersteuning was niet toereikend. We hebben voortdurend novenen gebeden tot don Álvaro die, zoals wij wisten, tijdens zijn leven vaak last had van zijn lever als gevolg van financiële zorgen. Deze week hebben wij de gunst ontvangen: mijn dochter heeft een goed betaalde parttime baan als boekhoudster gevonden, vlakbij huis, waardoor ze de noodzakelijke tijd kan wijden aan haar belangrijkste taak als moeder van een gezin. Beter dan dit Dank u wel, don Álvaro!

E. S. (Italië)